

OBSAH

ČÁST I.

	Strana
PŘEDMLUVA	3
ÚVOD	5
I. kapitola	
OSVÍCENSTVÍ A POČÁTKY OBROZENECKÉHO OBRAZU DĚJIN	11
1. <i>Přehledy českých dějin na přelomu 18. a 19. století</i>	11
A. Osvícenství, josefinismus a dobneriáni	11
B. František Martin Pelcl (1734-1801)	14
C. Josef Dobrovský (1753-1829)	19
D. František Pubička (1722-1807)	23
E. Pelcl, Dobrovský a Leopold II.	26
F. K. L. Woltmann a historický romantismus	27
2. <i>Romantismus a obrozeneccký historismus</i>	31
A. Zemský patriotismus a dějiny	31
B. Josef Jungmann (1773-1847)	34
C. Podvržené Rukopisy a romantismus	38
D. Mladí jungmannovci: Palacký a Šafařík	42
II. kapitola	
OBROZENECKÝ OBRAZ ČESKÝCH DĚJIN	49
1. <i>Palacký a Šafařík ve 20. a 30. letech 19. století</i>	49
A. Palacký jako začínající historik	49
B. Palackého "Geschichte von Böhmen I."	53
C. Slovanské společenské řády u Palackého	57
D. Šafaříkovy "Slovanské starožitnosti"	59
E. Rozklad slovanské demokracie podle Palackého	62

<i>2. Náměty obrozenecké historiografie</i>	65
<i>A. Veřejnost a Palackého historická metoda</i>	65
<i>B. "Německý" feudalismus a "český" liberalismus u Palackého</i>	70
<i>C. Počátky husitství podle Palackého</i>	75
<i>D. Dějiny, společnost, nacionalismus</i>	79
<i>E. Palacký a Tomek před r. 1848</i>	83
<i>F. "Nepolitické" dějiny: Rössler, Vietz, Vocel</i>	87
<i>3. Historikové v revoluci 1848-1849</i>	92
<i>A. Palackého koncept českých dějin na prahu revoluce 1848-1849</i>	92
<i>B. Historikové a frankfurtský parlament</i>	96
<i>C. Palacký jako historik v politice revoluční doby</i>	99
<i>D. Palacký, Helfert, Sabina a Arnold mezi minulostí a přítomnosti</i>	103
<i>E. Revoluční docenti: Bruna a Springer</i>	106
<i>F. Tomek a Palacký po revoluci</i>	110
<i>G. D'Elvert, Chlumecký, Šembera a Schmalfuß v revoluci i po ní</i>	111

III. kapitola

HISTORIOGRAFIE V ČESKÝCH ZEMÍCH	
V 2. POLOVINĚ 19. STOLETÍ	115

<i>1. V dobách nového absolutismu</i>	115
<i>A. Tomek a porevoluční politika Lva Thuna</i>	115
<i>B. Tomkova synchronická metoda rakouských dějin</i>	119
<i>C. Pokus o českou encyklopedii a Palackého výklad husitských válek</i>	123
<i>D. Palackého konflikt s českým zemským výborem a poměr ke Guizotovi</i>	126
<i>E. Dvojí historický konzervativismus: Tomek a Ranke</i>	130
<i>F. Editor Erben a moravská historiografie v 50. letech 19. století</i>	134
<i>G. Palackého ideál novověku v Jiřím z Poděbrad</i>	135

<i>2. České dějiny jako polemika mezi Čechy a Němci</i>	142
A. Spor o pravost Rukopisu královodvorského 1858-1860	142
B. Palacký opět jako historik v politice	149
C. České a německé historické spolky	153
D. Spor o husitství mezi Höflerem a Palackým	156
E. Německý a český koncept českých dějin	160
F. Palackého věk jagellonský	163
G. František Palacký na sklonku života	166
<i>3. Pozdní obrozenec historiografie</i>	170
A. Tomkova syntéza českých dějin	170
B. Historická věda: její popularizace a zodbornění	174
C. Obecné dějiny a česká identita	179
D. Oborová a tematická specializace	184
a) Česká literatura jako kulturní dějiny	184
b) Slavistika, balkanistika a dějiny umění	189
c) Dějiny práva	192
d) Hospodářské a sociální dějiny	198
e) Edice	201
E. Antonín Gindely a pražská univerzita	203
F. Mladí docenti: Goll a Rezek	206

ČÁST II.

IV. kapitola

<i>HISTORIOGRAFICKÝ POZITIVISMUS A GOLLOVA ŠKOLA</i>	211
<i>1. Spor o pravost Rukopisů, jeho předpoklady a důsledky</i>	211
A. Palackého historiografické dědictví	211
B. Masarykovo "Athenaeum" a počátky moderní vědecké diskuze	214
C. Česká a evropská historická věda	219
D. Gebauer a Masaryk na počátku sporu o Rukopisy	222
E. Goll proti pravosti Rukopisu královodvorského	225
F. Tomek a Kalousek proti Gollovi	228
G. Masarykova sociologická metoda a pravost Rukopisů	234
H. Bezprostřední dopad sporu o Rukopisy	236

<i>2. Zrání historiografického pozitivismu v Čechách</i>	240
<i>A. Univerzitní a muzejní směr českého historického bádání</i>	240
<i>B. Rezek: nové české kulturní dějiny</i>	243
<i>C. Goll: historiografie jako věda</i>	245
<i>D. Goll: vědecká historiografie jako genetický dějepis</i>	247
<i>E. Goll: genetický dějepis a kritika pramenů</i>	250
<i>F. Goll: genetický dějepis a historická syntéza</i>	253
<i>G. Rezek: historická syntéza a politika</i>	256
<i>H. Pokusy o jiné pozitivistické inspirace</i>	261
<i>I. Historiografický pozitivismus a ti druzí</i>	265
<i>3. První generace Gollovy školy</i>	271
<i>A. Goll, Rezek, Masaryk a konec původního realismu</i>	271
<i>B. Gollovi žáci a profesionalizace české historiografie</i>	276
<i>C. Josef Pekař jako mladý historik</i>	280
<i>D. Profesní začátky Friedricha, Bidla a Novotného</i>	285
<i>E. Šusta, Pekař a nové metodologické vzory</i>	289
<i>F. "Český časopis historický" a vědecká prestiž Gollovy školy</i>	294
<i>4. Palackého jubileum r. 1898 a česká historiografická reflexe</i>	298
<i>A. Jubilea r. 1898 a jejich společenský kontext</i>	298
<i>B. Palacký r. 1898 Gollovýma očima</i>	303
<i>C. Pekařova bilance vývoje české historiografie v letech 1848-1898</i>	306
<i>D. Palackého jubileum r. 1898 a počátky sporu mezi Masarykem a Gollovou školou</i>	311
<i>E. Palackého jubileum v dalších interpretacích</i>	315
<i>F. Palacký, Lippert, Bachmann a Gollova škola</i>	318
ZÁVĚR	325
POZNÁMKY	335
PRAMENY A LITERATURA	373
SEZNAM ZKRATEK	383
RESUMÉ	385
OBSAH	389